

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3036/23

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט י' אלרון

העותר: פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. משטרת ישראל
2. עו"ד עובדיה כהן
3. עדו דב קוק
4. אריאלה שטורם
5. הדס הס הירשנזון
6. יולי וולמן
7. שלמה כהן

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד עופר אורנשטיין

בשם המשיבה 1: עו"ד שרון אבירם

בשם המשיב 2: בעצמו; עו"ד מיכאל דבורין

פסק-דין

השופט י' אלרון:

1. בעתירה שלפנינו מבוקש כי נורה למשטרת ישראל "להשלים את החקירה המשטרתית, בלבד ולא מעבר לכך, בתיק פל"א 18236/2020".

בתמצית יתואר כי במסגרת סכסוך מתמשך, העותר הגיש מספר תלונות במשטרה נגד שכניו. בפרט, ביום 10.2.2020 העותר הגיש תלונה במשטרה (פל"א 18236/2020; להלן: התלונה) שלפיה המשיב 2 כתב מכתב לעורך-דינו של בעל הדירה שבה מתגורר העותר בשכירות. במכתב, פורט על אודות מצבו הרפואי של העותר כאשר נטען שמקורו של מידע זה בפסק דין שניתן בעניינו בהליך משפטי אחר. לטענת העותר, ההליך המשפטי הלה התנהל בדלתיים סגורות והיה אסור בפרסום ומכאן תלונתו. העותר הוסיף והלין במסגרת התלונה, בין היתר, כי המשיב 3 הפיץ את המכתב "לרשות הכלל".

כעולה מרישומי המשיבה 1, ביום 25.5.2020 הוחלט לסגור את התלונה. ערר שהגיש העותר על כך התקבל והוחלט על המשך טיפול בתלונה ביחידת החקירות, כפי שנמסר לעותר במכתב מיום 29.10.2021. בהמשך, במענה לפנייה נוספת של העותר, הושב מטעם מחלקת העררים בפרקליטות המדינה כי "ככל שיוחלט על סגירתו המחודשת של תיק זה, תעמוד לעורר [לעותר – י' א'] זכות הערר בהתאם לחוק".

מכאן העתירה שלפנינו.

2. לטענת העותר, חקירת התלונה הופסקה מיד לאחר שהוחלט על חידושה כאמור, וזאת ללא הצדקה וללא הסבר. לדבריו, מדובר ב"מחדל שנערך בחוסר סבירות קיצוני". הודגש, כי המחדל מתעצם לנוכח הפגיעה הקיצונית בפרטיותו, לצד הפגיעה האישית והרגשית בו, אשר נגרמות לו מפרסום פרטים על מצבו הרפואי מההליך המשפטי החסוי שהתנהל.

3. מנגד, לעמדת משטרת ישראל – המשיבה 1, יש לדחות את העתירה על הסף בהיעדר עילה להתערבות במלאכת רשויות אכיפת החוק. הודגש כי המשיבה החליטה על המשך טיפול בתלונה, כאמור לעיל, ואילו לא ניתן להתקדם באופן מיטבי בהליכי החקירה בהיעדר שיתוף פעולה מצד העותר. בתוך כך, נטען כי המסמכים הרלוונטיים לבירור התלונה מצויים בידי העותר ואילו הוא בוחר מטעמיו שלו שלא למסרם למשטרה, חרף פניות חוזרות ונשנות.

אף לעמדת המשיב 2, יש לדחות את העתירה – הן מאחר שזו הוגשה בשיהוי, בחלוף 9 חודשים מהמועד שבו הלין העותר ביחס למיצוי החקירה; הן מאחר שהעותר מתנהל בחוסר ניקיון כפיים, בין היתר, לנוכח "שקרים" בעתירה ובתלונה.

4. דין העתירה להידחות על הסף. כידוע, לרשויות האכיפה והתביעה נתון שיקול דעת רחב באשר לפתיחה בחקירה פלילית, אופן ניהולה וההחלטה אם להעמיד לדין אם לאו (בג"ץ 4559/22 יעקב הופמן נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (8.9.2022); בג"ץ 6587/21 פלונית נ' פרקליטות המדינה - מחלקת עררים, פסקה 9 (7.8.2022)). לפיכך, התערבות בית משפט זה בהחלטות אלו תהיה במשורה ובמקרים חריגים בלבד בהם מתעורר חשש לעיוות דין שנגרם לעותר. בהינתן אמות מידה אלו, ברי כי העתירה שלפנינו אינה באה בגדרי המקרים החריגים המצדיקים התערבותנו.

5. כעולה מתגובת המשיבה, משהוחלט על פתיחתו מחדש של תיק חקירת התלונה, המשיבה נקטה במספר פעולות חקירה לצורך כך, בכלל זאת, המשיב 3 נחקר ביום 28.3.2023, וכן לטענתה היא פנתה לעותר לצורך קבלת מסמכים רלוונטיים לבירור התלונה. מן האמור עולה כי הטיפול בתיק החקירה בידי המשיבה עודנו בעיצומו, ובפרט כעולה מתגובת המשיבה כי "בימים אלה מתנהל שיח בין הצדדים בבקשה להבהיר האם העותר נכון להעביר את המסמכים הנדרשים לבחינת ענייננו". בנסיבות אלו, אין מקום להתערב באופן ניהול החקירה בידי המשיבה (ראו: בג"ץ 580/23 פלוני נ' היועצת המשפטית לממשלה, פסקה 10 (22.5.2023)).

העתירה נדחית אפוא על הסף. בנסיבותיו האישיות של העותר, ולו לפנים משורת הדין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, ג' בתמוז התשפ"ג (6.2023.22).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט